

عنوان مقاله:

نمادگرایی در هنر اسلامی از نظر فضا سازی و سازمان فضایی در دوره معاصر

محل انتشار:

اولین همایش ملی معماری مسکونی (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

منظر حسونند - دانشجویی دوره کارشناسی ارشد معماری دانشگاه آزاد اسلامی واحد همدان

حسین اردلانی - استادراهنما

خلاصه مقاله:

نمادپردازی یکی از مفاهیم هنر اسلامی است که تجلی معانی دینی در اسلام است. نمادها عناصر دین در معماری هستند که در معماری پس از اسلام در قالب شکل ظهور یافته اند. در همین راستا مقاله حاضر میکوشیم به تبیین نقش نماد گرایی در دوده اسلامی و تاثیر آن بر سازمان فضایی دوره معاصر میپردازیم. به عبارت دیگر کار اصلی این مقاله نقش نماد گرایی دوره اسلامی و تاثیر آن بر سازمان فضایی دوره معاصر است. در واقع این مقاله پیش از آن که در صدد آزمون یک فرضیه باشد گمانی که قابل تامل و آزارش تحقیق برخوردار باشد است پرسش تحقیق این است که جایگاه نمادگرایی به عنوان هنر دینی در معماری دوره معاصر و تاثیر آن بر سازمان فضایی این دوره چیست؟ چارچوب نظری تحقیق حاکی از این است که معارف دینی و معنوی بر شکل گیری نمادها در دوره اسلامی تاثیر گذار هستند و همچنین این نمادها و معارف چگونه در دوره معاصر ظهور یافته است. روش تحقیق تاریخی تفسیری و گردآوری اطلاعات بصورت اسنادی کتابخانه ی و اینترنتی بوده است. نتایج تحقیق نشان میدهد که نمادهای اسلامی از مفاهیم دینی نشات گرفته و بصورت هنر دینی در معماری جلوه گر شده اند. ظهور این نمادها بعضی از احادیث و قران نشات گرفته اند و در فضاهای معماری تاثیر گذاشتند و جلوه گر این مفاهیم در معماری مساجد مدارس و ... به چشم می خورند که متأسفانه تجلی آن را در دوره معاصر نمی بینیم.

کلمات کلیدی:

نمادگرایی 2، معماری معاصر 3، معماری اسلامی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/346570>

